

leistenen dak reikt tot 24m hoog. Deze toren heeft twee uitkijkplatforms, één op een hoogte van 10m en de andere op 22m. Er zijn 86 treden. De platforms zijn 26m² groot.

Om redenen van veiligheid en vlote doorstroming heeft de toren twee trappen: één voor de beklimming en één voor de afdaling. Het is mogelijk om van de ene trap naar de andere over te gaan op de observatieplatformen.

Deze drie dames vormen de kleuren van de Belgische vlag.

We passeren het monument ter ere van de 7 bemanningsleden die hier het leven lieten. In de nacht van 22 op 23 april 1944 keerde een Engelse Lancaster van de RAF (Royal Air Force) terug van een raid op het Duitse Dusseldorf. De Lancaster werd neergeschoten door een

Duitse nachtjager. De gesneeuvelde militairen rusten op de militaire begraafplaats van Heverlee.

Tegenover het monument is er een gat van 8 meter in diameter gevuld met water: dat is de krater van het neergestorte vliegtuig.

Het pijpenstrootje behoort tot de grassenfamilie en is in Nederland en in België inheems. De plant kan 120 cm hoog worden en vormt dichte pollen. Het bloeit van juli tot september

Vroeger werd het gras gebruik voor vlechtwerk. Ook werden er bezems mee gemaakt. En uiteraard werd de binnenkant van de steel van de pijp hiermee ook gereinigd.

Foto hierboven is het pijpenstrootje in het voorjaar. Hier kan je duidelijk zien dat het pijpenstrootje groeit op bulten. Het is nagenoeg onmogelijk om een gebied waar het pijpenstrootje voorkomt te doorkruisen als er geen paden zijn.

Norbert "Nono" Niels

Het vliegveld Spa-La Sauvenière is sinds 1909 een privaat vliegveld bij de Belgische stad Spa. De luchthaven bevindt zich op 6 km van het Formule 1-circuit van Spa-Francorchamps en wordt door sommige Formule 1-coureurs gebruikt. De luchthaven is sinds 1960 de thuisbasis van de Royal Aéro Para Club de Spa.

Begin dit jaar werden er in de Ardennen meerdere wolven gespot. Twee mannelijke wolven van de Frans-Italiaanse lijn, één in Ebly (regio Neufchâteau) en één in Xhoffraix (regio Malmédy).

Een derde wolf, eveneens van de Frans-Italiaanse lijn werd gezien in Bütgenbach. Bijna tegelijkertijd heeft de Duitse wolf Akéla, die zich bovenop het plateau van de Hoge Venen bevond, gezelschap gekregen van een wolvin. De kans is groot dat er nu een roedel in de

maak is. “En om het helemaal compleet te maken, is er nu ook in de Naamse Ardennen, in Assesse, nog een mannetjeswolf gespot. Mogelijk gaat het om de wolf die eerder al in Havelange was opgedoken”, klinkt het op Welkom Wolf. “Er zijn dus minstens vier solitaire mannetjes en een wolvenkoppel aanwezig in Wallonië.”

De wolf leeft in groepen en kent een sociale structuur. Mannetjes kunnen tot 80 kg wegen, vrouwtjes tot 50 kg. Het gehoor, de reukzin en het zichtvermogen zijn goed ontwikkeld. Een wolf kan tegen de wind in andere dieren ontdekken die zich op een afstand van 300 meter van hem bevinden. Ook kan hij uitstekend zien in het donker. De wolf heeft een zichthoek van

250° (ter vergelijking: 180° bij mensen). De hoektanden van de wolf zijn 2,5 cm lang en zijn sterk, scherp en lichtelijk gekromd. Met deze hoektanden kunnen ze hun prooi grijpen en vasthouden. De druk die een wolf met de hoektanden kan uitoefenen tijdens het bijten, is 15 MPa. Een wolf kan daarmee het been van een eland in een hap doorbijten.

Een wolf kauwt niet op zijn prooi, maar scheurt het vlees in stukken en slikt het door. Het scheuren van dit vlees doet hij met zijn kleine snijtanden. Met draderige bestanddelen van

het vlees, flost de wolf op een natuurlijke manier zijn tanden. Hierdoor worden de speekselklieren geactiveerd en wordt de mond ook gespoeld.

Een ijskelder is een losstaande kelder, meestal tonvormig, van vrij grote diepte (5 meter is niet vreemd), waarin gedurende de winter, grote (1 m × 20 cm × 20 cm) stukken ijs van een (nabijgelegen) plas of sloot opgeslagen worden en met hooi afgedekt (ter isolatie). Omwille

van de diepte is deze ruimte goed geïsoleerd. Omdat koude daalt, is het mogelijk deze ruimte voldoende koel te houden om – indien er voldoende ijs opgeslagen ligt – het jaar door een hoeveelheid ijs te behouden. In warmere periodes was het dan mogelijk uit deze kelders ijs op te halen. Tegenwoordig worden ijskelders vaak als overwinteringsplaats gebruikt door vleermuizen, die er hun winterslaap houden.

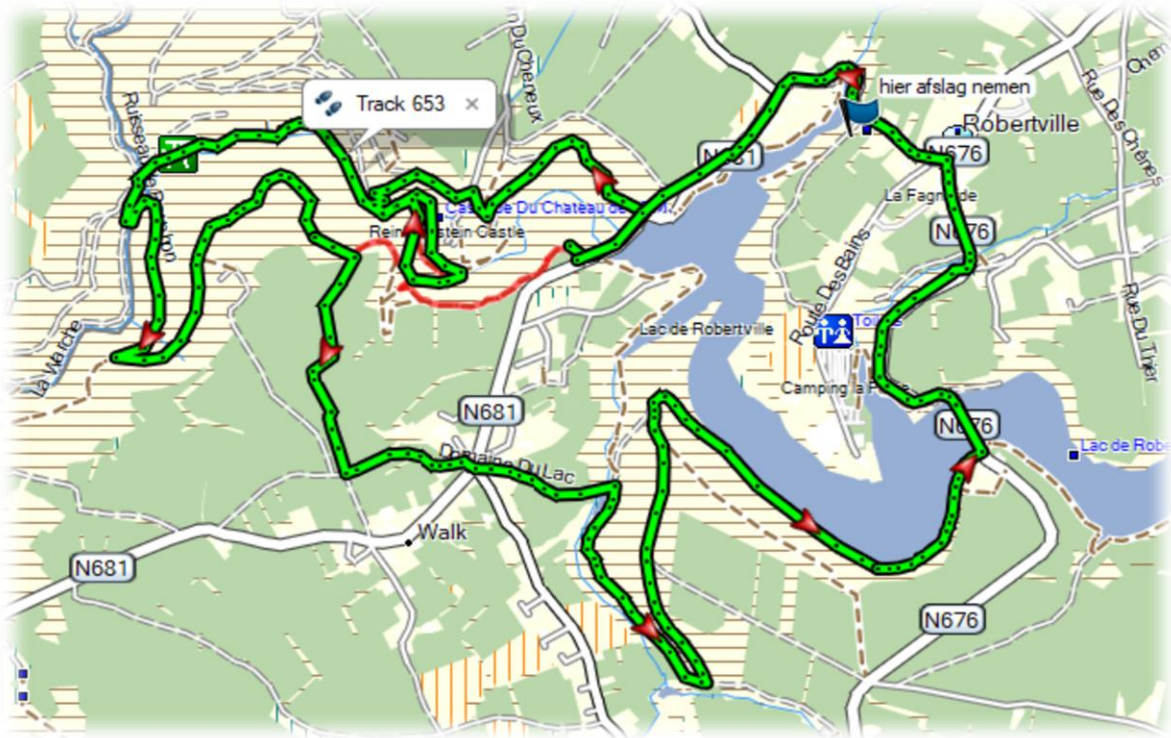

De Géronstère bron zou door tsaar Peter de Grote regelmatig bezocht zijn. Het water heeft een zwavelsmaak en het ijzerhoudende en koolzuurhoudende water wordt in de volksmond aanbevolen voor aandoeningen van de luchtwegen.

Woensdag 22 juli 2020

- Wandeling : De neus van Napoleon – kasteel Reinhardstein – stuwdam Robertville
- Gebied : Robertville
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 5 uur

Het meer van Robertville heeft een oppervlakte van 62 hectare (of 0,62 km²). De dam werd aangelegd in 1928 en heeft een hoogte van 55 m boven de Warche. Het stuwmeer voorziet Malmédy van drinkwater en is tevens een waterreservoir voor de elektrische centrale in Bévercé.

We wandelen door naaldbossen langs de oevers van het meer. Naaldbossen komen van nature voor in klimaten met koude winters en genoeg neerslag, of in warmere klimaten wanneer de

bodem niet voedzaam genoeg is voor loofbos. Naaldbossen komen zowel voor in het landklimaat, het zeeklimaat als het gebergteklimaat. Hier in de Ardennen komen ze vooral voor op voedselarme zandgronden.

De brug van Haelen werd samen gebouwd met de stuwdam. De brug werd genoemd naar het dorp Haelen bij Diest waar het Belgische leger op 12/08/1914 een Duitse aanval had afgeslagen. In de zomer van 1944 hebben de Duitsers een deel van de brug opgeblazen om de

optocht van de geallieerden wat te vertragen. De brug werd echter op korte tijd gerepareerd zodat enkel lichte voertuigen er over konden. De Duitsers wilden ook de stuwdam opblazen maar dat mislukte.

In het gehuchtje Walk staat er naast de kerk een enorme lindeboom. Een lindeboom kan 800 jaar oud worden en een hoogte bereiken van 30 m. Voordat de raffinage van suiker haar

intrede deed, was de linde een belangrijke boom omdat de lindebloei veel honing produceert. Van de bloemen van de linde kan men kruidenthee maken. Lindehout leent zich zeer goed voor houtsnijwerk, draaiwerk en beeldhouwwerk. Zo worden bijvoorbeeld de Russische matroesjka's uit lindehout gemaakt. Vroeger werden er onder andere klompen uit vervaardigd. De lindeboom werd bij de Kelten en de Germanen aanzien als een heilige boom en zijn geest gold als beschermer voor huizen, bronnen en kerken.

Ook vandaag wandelen we veelal in de buurt van het riviertje de Warche. Deze ontspringt op een hoogte van 650 meter boven de zeespiegel. De bron van deze rivier ligt in

Losheimergraben aan de Belgisch-Duitse grens. Het riviertje loopt ongeveer 50 kilometer in westelijke richting door het plateau van de Hoge Venen. Het mondt uit in de buurt van het dorpje Warche in de Amblève.

Er zitten in de Ardennen niet alleen wolven maar ook wilde katten. De Europese wilde kat lijkt sterk op een grote, forse huiskat. De Europese wilde kat heeft echter nooit vlekken, enkel strepen. Het belangrijkste verschil tussen de Europese wilde kat en de huiskat is de staart, die

bij de Europese wilde kat veel dikker is. Over de staart lopen drie tot vijf brede, zwarte ringen. De staartpunt is afgerond en zwart. De ogen zijn vaalgeel van kleur. Wilde katten wegen tot 8 kg en hebben een schouderhoogte tot 40 cm.

En net als een wolf laat de wilde kat zich zelden zien. Het zijn immers zeer schuwe dieren. De wilde kat mag zich dan wel gedragen als een tijger, gevaarlijk is hij zeker niet. Onze wilde kat heeft nog iets met de tijger gemeen: het is een bedreigde soort. Meer nog, tot voor

kort werd de wilde kat zelfs als uitgestorven beschouwd in Vlaanderen. Het moet zo'n 150 jaar geleden zijn dat er bij ons nog wilde katten voorkwamen. In de Hoge Ardennen en de Eifel heeft de soort wel overleefd, en zijn de populaties zich al een tijdje aan het herstellen. Pas in oktober 2012 werd opnieuw een wilde kat gespot op Vlaamse bodem, namelijk ergens in de Kempen.

De grote kale inktzwam kan gedurende het gehele jaar aangetroffen worden. De zwam wordt na rijping zwart. De jonge zwammen zijn eetbaar. Maar pas op, na het nuttigen van de inktzwam in combinatie met alcohol zullen allerlei onaangename lichamelijke verschijnselen

optreden. Het consumeren van alcohol dient dan ook gedurende twee dagen na het eten van de zwam vermeden te worden. In de tijd dat men nog schreef met een ganzenveer maakte men inkt door deze zwam op een bord te laten vervloeien, het nat af te gieten en wat Arabische gom en nagelolie toe te voegen en te schudden.

De waterval van Reinhardstein. Het water valt 60 m diep in de vallei van de Warche en is meteen de hoogste waterval van België.

Kasteel Reinhardstein. Het kasteel, vandaag uniek in België, werd opgetrokken in 1354. Nadat het was vernield, werd het vanaf 1969 herbouwd in overeenstemming met

de historische gegevens. Een verzameling wapens, wandtapijten, lithurgische kledij en levensgrote handgemaakte beelden dragen bij tot de historische waarde van deze plek.

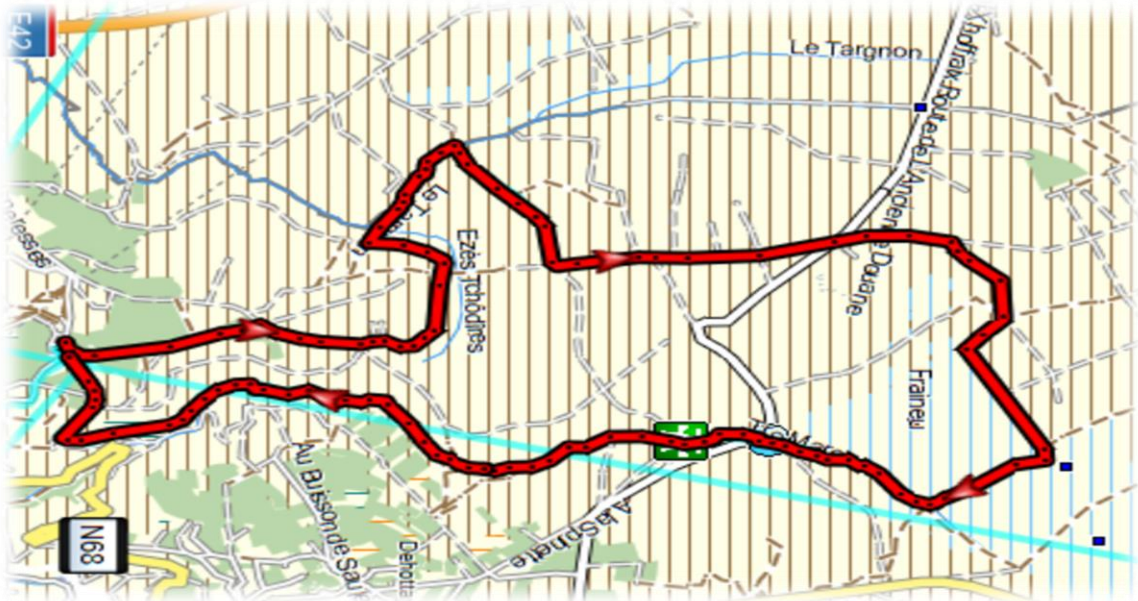
Men kan het kasteel bezoeken. Jan en Dany hebben het kasteel bezocht en vonden het zeer mooi en interessant.

Het was terug een vermoeiende maar zeer mooie en afwisselende wandeling.

Donderdag 23 juli 2020

- Wandeling : Luswandeling in de vallei van de Trôs-Marets
- Gebied : Malmedy
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 5 uur

Onze wandeling vertrekt en eindigt aan het hotel-restaurant Ferme Libert. Het restaurant staat bekend om zijn wildspecialiteiten, pannenkoeken of Belgische wafels. Uiteraard hebben ze er ook plaatselijke bieren.

Heel in de verte zien wij enkele herten al denken we dat die gewoon op een weide staan. Alle herten hebben een kortharige vacht, een kort staartje, een lenig lichaam, slanke poten en een

slanke hals. Ze hebben grote, hooggeplaatste oren en grote, aan de zijkant geplaatste ogen. Bij veel hertachtigen hebben de jongen een gevlekte vacht, die dient als camouflage op de bosbodem.

Af en toe houden we even halt en vertel ik een verhaaltje over een of andere bezienswaardigheid of iets over de geschiedenis van de omgeving.

Regelmatig volgen wij een stukje van een of ander GR-pad. Deze paden vormen een netwerk van langeafstandswandelpaden door Europa. De GR-paden zijn in beide richtingen met een wit-rood teken gemarkeerd.

Reeds in 1947 begon men in Frankrijk een net van lange afstandswandelpaden uit te bouwen, dat steunde op een uniforme bewegwijzering doorheen het hele land, nl. wit-rode tekens. In 1959 staken in Wallonië enkele enthousiaste wandelaars uit het Luikse de hoofden bij elkaar

om de GR 5 door te trekken over Belgisch grondgebied. Meteen was het startsein gegeven voor de heropbouw van een net van wandelpaden dat na de Tweede Wereldoorlog erg in verval was geraakt.

We komen regelmatig het wilgenroosje tegen. De Nederlandse naam is afgeleid van de gelijkenis van de bladeren met die van wilgen. Na een bosbrand is het een van de eerste